

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 91.1 a i förordning 1083/2006, eftersom kommissionen när den antog det angripna beslutet inte har iakttagit de villkor som föreskrivs i denna bestämmelse för att vederbörligen anta sådana beslut
- Sökanden har härvidlag angett att beslutet om avbrytande inte bygger på en revisionsberättelse, såsom krävs enligt nämnda bestämmelse, utan på ett enkelt utkast, som inte kan anses utgöra ett slutligt dokument som kan ligga till grund för ett beslut om avbrytande. Vidare framgår av detta utkast inte något indicium, och än mindre något bevis, för att det skulle finnas allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemet.

Talan väckt den 12 september 2014 – Jurašinović mot rådet

(Mål T-658/14)

(2014/C 380/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ivan Jurašinović (Angers, Frankrike) (ombud: advokaten O. Pfligersdorffer)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 8 juli 2014 i den mån som rådet begränsade sökandens tillgång till de handlingar som avses i bilaga 3 till beslutet, med återopande av skyddet för internationella förbindelser och skyddet för rättsliga förfaranden, varvid de begärda handlingarna maskerades,
- förplikta rådet att till sökanden betala skadestånd om 5 000 euro exklusive skatt, det vill säga 6 000 euro inklusive skatt, jämte ränta enligt Europeiska centralbankens räntefot från och med den dag då ansökan gavs in, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning av undantaget som hänför sig till skyddet för rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning i artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001, ⁽¹⁾ eftersom tribunalen, i dom Jurašinović/rådet (T-63/10, EU:T:2012:516) som genomfördes genom det överklagade beslutet, redan slagit fast att även om undantaget var tillämpligt, så saknar det relevans i detta fall.
2. Andra grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning av undantaget som hänför sig till undergrävande av skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser i artikel 4.1 a tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001, i den mån som handlingarna avsåg information från Europeiska unionen och inte Förenta nationerna, vilket innebär att det inte finns något som äventyrar informationsflödet från Förenta nationerna.

3. Tredje grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning av undantaget som hänför sig till det överordnade samhällsintresset som enligt artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 gör det möjligt att göra undantag från skyddet för rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning, eftersom det förfarande som berörs av handlingarna idag är avgjort och eftersom Republiken Kroatien idag är en medlemsstat av Europeiska unionen.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 15 september 2014 – Belgien mot kommissionen

(Mål T-664/14)

(2014/C 380/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet och J.-C. Halleux, biträdda av advokaten J. Meyers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 2.4 i Europeiska kommissionens beslut C(2014) 1021 av den 3 juli 2014 rörande det garantisystem som skyddar innehav av delägare i finansiella kooperativ i ärende SA.33927, och
- förplikta kommissionen att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, nämligen att kommissionen åsidosatte artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF samt proportionalitetsprincipen, genom att i beslutet, utöver skyldigheten att återkräva stödet från de stödmottagande finansiella kooperativen, förbjuda Belgien att göra utbetalningar till fysiska personer som skyddas av garantin.

Överklagande ingett den 17 september 2014 av Robert Klar och Francisco Fernandez Fernandez av det beslut som personaldomstolen meddelade den 16 juli 2014 i mål F-114/13 Klar och Fernandez Fernandez mot kommissionen

(Mål T-665/14 P)

(2014/C 380/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Robert Klar (Grevenmacher, Luxemburg) och Francisco Fernandez Fernandez (Steinsel, Luxemburg) (ombud: advokaten A. Salerno)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen